

Mooi ontregelend theater

Hij bouwde huizen die de bewoners moesten afschermen van de rest van de mensheid. Stenen die hen omringden als een tweede huid, of beter nog: als een harnas. Nu woont de gepensioneerde architect samen met zijn vrouw in een appartementencomplex dat hij zelf ontwierp. De fysieke aftakeling heeft toegeslagen, de buitenwereld dringt zich onhoudbaar op en ook hun huwelijk begint scheuren te vertonen in 'De Architect' van Jakop Ahlbom.

Begin jaren '90 vestigde de Zweedse Ahlbom zich in Nederland, waar hij een veelbelovende student aan de Mime

Voorstelling: 'De Architect'; **concept & regie:** Jakop Ahlbom; **auteur:** Marijke Schermer; **decor:** Daniël Ament; **licht:** Rob Galdermans; **kostuums:** Zita Winnubst; **geluidsdecor:** Wim Conradi; **gezien:** Theater Het Park, Hoorn; **info:** www.jakopahlbom.nl

Opleiding in Amsterdam bleek. Om die reden ontving hij in het jaar van zijn afstuderen ook de Top Naeff Prijs. Sinds 2000 werkt de nu 37-jarige theatermaker aan een eigen oeuvre. Na 'Stella Maris', 'Nur zur Erinnerung', 'Lost' en 'Vielfalt' is 'De Architect' de vijfde voorstelling waarop hij zijn stempel drukt als regisseur. Zijn talent deed het Fonds voor de Podiumkunsten onlangs besluiten hem een vierjarige subsidie toe te kennen.

Ahlbom encenseert in zijn nieuwe voorstelling een tekst van Marijke Schermer op de grens tussen droom en werkelijkheid. Zijn portrettering van het echtpaar is aanvankelijk realistisch, met een scherp oog voor detail. De architect (Aat Ceelen) is een dictator die door verstramde spieren, verminderd zicht en falend gehoor afhankelijk is van hulpmiddelen én van zijn vrouw Edith (Leny Brederveld). Zijn toenemende machteloosheid herschikt de verhoudingen.

Ooit gaf zij als gepromoveerd fysicus haar ambities en zelfs haar naam voor hem op. Mede onder invloed van de nieuwe burens (Sandra Mattie, Harpert Michielsen), een jong stel bij wie hun geschiedenis zich lijkt te herhalen, komt Edith in opstand. Dat proces van voortschrijdend inzicht en toenemend verzet gaat in 'De Architect' gepaard met het loslaten van alle regels, waarna de voorstelling zich zo nu en dan tot een horrorsprookje lijkt te ontpoppen.

De herfst waait naar binnen, de buurvrouw geeft haar hart in bewaring, keukenkastjes gaan een eigen leven leiden en Edith ondergaat een gemaskeerde verveelvoudiging. 'De Architect' combineert subtiel

■ **Complexe verhoudingen in 'De Architect'.**

FOTO: STEPHAN VAN HESTEREN

Alles kan in 'De Architect' van Ahlbom

spel met bewegingstheater, biedt onverwacht ruimte aan zang, trekt de theatrale trukendoos open en verbindt de losse elementen met een sfeerbepalend geluidsdecor.

Regisseur Ahlbom legt daarbij een geheel eigen logica aan de dag, die op een poëtische manier volkomen kloppend is. Op voorwaarde dat je met hem mee wilt dromen.

Marco Weijers

TELEGRAAF 19 dec '08